

udredes disse halvt af Statskassen og halvt af Kommunitetet.

2) Subfidiært, dersom Vædringsforlaget under Nr. 1 forkastes: „Overskrive de nødvendige Udgifter til Universitetet i noget Aar dets Indtægter, dækkes Underskudet halvt af Statskassen og halvt af Kommunitetet.

3) Underændringsforslag til foranstaaende Vædringsforslag Nr. 2:

Efter Ordet „nødvendige“ i 2den Linie indfattes: „løbende“.

Lovforslagets Paragrafer med de stillede Vædrings- og Underændringsforslag fattes under Forhandling.

Carlson: Jeg yttrede allerede ved første Behandling, at der var Noget i Formen af Lovforslagets § 3, som jeg kunde ønske forandret, men at jeg ikke antog, at det vilde føre til en væsentlig Realitetsforandring af Indholdet af Paragrafen. Grunden til, at jeg ønskede en Forandring i Formen, var den, at jeg var bange for, at man kunde misforstaa Redaktionen af § 3, saaledes som den nu er affattet. Efterat jeg har oplevet at se, hvad man med Skarpsindighed har kunnet udfinde af Grundlovens § 39, har jeg en stærk Fornemmelse af, at det er vanskeligt, naar man ikke er meget forsigtig, at forebygge en Fortolkning, som man vel efter den funde Fornuft, mener jeg, maa anse for urigtig, men som dog under visse Forudsætninger og Forhold kunde vinde ikke saa lidt Tilslutning. Jeg tror ogsaa, at der er særlig Opfordring for os i Rigsdagen til at være forsigtige i en Sag som denne og sørge for, at baade Bælgerne og det hele Folk saa hurtigt som mulig faae en rigtig Forestilling om, hvad der egentlig tilfægtes i Loven, fordi vi ved denne Lov ville vende om fra en Veie, som vi have fulgt — og vistnok med Urette — i længere Tid. Jeg for min Del opfatter Lovforslagets § 3 saaledes, at den ikke indeholder i Realiteten noget Andet, end hvad der ligger i det af mig stillede Vædringsforslag under Nr. 1. Jeg tror, at Enhver her i Rigsdagen med mig vil være enig om, at Lovforslagets § 3 hverken har kunnet eller har villet være

fallende Sætninger i § 3, saaledes som den nu er redigeret: den første, at de aarlige Understud ved Universitetet skulle betales, og den anden, at de skulle betales af Kommunitet og Statskassen med Halvdelen hver. Jeg har ikke stillet mit Vædringsforslag, fordi jeg selv lægger denne Fortolkning ind i Ordene, som de nu staa, men jeg har set Exempler, som gjøre, at jeg tror det muligt, at man under visse helbige eller uheldige Omstændigheder vil kunne vinde en Del af Folket for en saadan Fortolkning, og det er det, jeg har villet forhindre. Jeg har ikke i Forveien, i alt Fald ikke førend kort før Mødet, talt med den ærede Minister om Sagen. Skulde han erklære sig bestemt imod mine Vædringsforslag og ønske, at de faldt bort, er jeg, som har ifinde at hjælpe til at faae Loven gennemført, meget villig til at tage mine Vædringsforslag og mit Underændringsforslag tilbage. Jeg vil saa trøste mig med, at den Diskussion, som de have fremkaldt, og den Erklæring, som jeg i saa Fald venter af den ærede Minister, ville give en tilstrækkelig og nødvendig Gindring for, at vi faae en allfor skarpsindig Fortolkning af Lovforslagets § 3.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Naar jeg sammenholder det af det ærede kongevalgte Medlem stillede Vædringsforslag under Nr. 1 med Lovforslagets § 3, som Vædringsforlaget har til Hensigt at forandre, viser det sig en Overensstemmelse mellem Vædringsforlaget og Paragrafen paa det nær, at der i Vædringsforlaget er indskudt Ordene: „og der bevilges Midler til at dække Underskudet“. Det er, i og for sig betragtet, en Selvfølge, at der ikke kan være Tale om at dække Underbalancen uden ved en Bevilgning. Det følger ganske af Universitetets hele Stilling; men jeg paafjønner ikke desto mindre fuldt ud, at det ærede Medlem har ønsket at fremdrage dette Spørgsmaal, for derved at klare Meningen af Lovforslagets § 3. Jeg formener imidlertid, at det vil fremgaa med tilstrækkelig Tydelighed saavel af den over dette Spørgsmaal afgivne Betænkning som af Lovforslagets Motiver, der ganske slutte sig dertil, at det med det foreliggende Lovforslag ikke er Hensigten i nogen Maade at gjøre nogen Forandring i Universitetets Stilling ligeoverfor den lovgivende Maat. Utsaa, ligesom det hidtil altid har været